

PREȚUL
ABONAMENTULUI

Pe 1 an Lei 150

Pe 1/2 an Lei 75

Pentru autoritatea
instituției 500 LeiLei 23 Kg. zahăr cristalin
București
La Renomitul magazin
special de cafea

La „Pașă”

str. Regina Maria 42

Cafeaua de la PAȘA fiind
cea mai bună este pre-
ferată și la masa regalăRedacția și administrația :
Sibiu, str. Reg. Maria Nr. 11.
Director : Nicolae Coman Droc
Anunțuri : Rândul mijm 2.50 Lei, în pa-
gina de text 4.50 Lei.
Chemare telefonică : Sibiu No. 50.

Ziar Național Independent

Pentru Ardeal și
Capitală

Sibieni, aveți cuvântul !

În viața socială, politică și economică modernă în care trăim, rolul presei ajunsă putere în stat a devenit covârșitor. Presa e atât de necesară ca pâinea zilnică !

Dureros însă, că în Ardealul românesc sub raportul presei naționale stăm cât se poate de prost. Afară de 6 ziare zilnice românești, — toate organe de partid sau personale — în întreg Ardealul avem o plăpândă presă săptămânală sau bi lunară, care cu greutate extraordinară își târăie suferințele de azi pe mâine, iar minoritarii au 37 gazete zilnice și sute de gazete săptămânale.

Profesioniștii scrisului acestuia — adevărați martirii ai idealului, — luptătorii credincioși ai cauzei românismului, își distrug sănătatea și poate de multeori n'au asigurată nici bucățica de pâine !

În Sibiul românesc, azi, dispunem de o bună presă săptămânală, dar nu avem nici un ziar zilnic, care să ne informeze regulat de tot ce se întâmplă în oraș, în jur și în restul țării !

Mulți români pentru a fi la curent cu întâmplările zilei, erau nevoiți a ceti presa minoritară. Pentru noi, românii sibieni, cari ne mândrim că Sibiul e o citadelă a culturii ardelenice, sediul atâtor fruntașe instituții de cultură cea mai mare garnizoană după București, e o rușine să nu avem o gazetă zilnică, din care să ne informăm rapid și cinstit cu tot ce ne interesează. Pentru a împlini acest gol, această necesitate imperioasă și pentru a salva o brazul românismului sibian și demnitatea națională, ne-am decis ca cu începerea dela 1 Octombrie a. c. să apărăm zilnic.

În această acțiune a noastră am găsit aprobarea adevăraților români conștienți, cari ne-au încurajat prin vorbe și fapte.

Încurajarea ce ni-se va da, va fi cea mai bună probă de românism și curat naționalism

N. C. DROC

S'a isprăvit cu faimoasa barză !

Marți 18 l. c. a venit spre judecare în fața secției II-a a Trib. Sibiu, procesul intentat de Primăria Municipiului Sibiu în contra șoferului Mateiu Ioan, acuzat de distrugere de monumente. Ce monumente ? Era vorba de o fântână numită „Fântâna Falkenhayn” așezată în Piața Regele Ferdinand din Sibiu. Această fântână avea ca decorație o barză, care ținea un șarpe în cioc.

Se spune că barza reprezenta armata germană, iar șarpele din cioc, poporul român.

S'a găsit în arhiva Primăriei Sibiu scrisoarea de mulțumire a generalului Falkenhayn, astfel că dovada era făcută.

Opinia publică românească revoltată, a reacționat imediat căutând a distruge barza ! Primul a fost șoferul Ioan Mateiu, care în Martie 1933, prin surprindere, s'a urcat în vârful fântânei, a smuls șarpele din ciocul barzei, iar cu un fereștrău a tăiat un pi-

clor barzei, al doilea picior n'a mai avut timp să-l taie, căci s'a strâns populația.

Primarul orașului de atunci dl. Dr. Wilhelm Goritz, a făcut reclamație la Parchet contra lui Ioan Mateiu, pentru distrugere de monumente publice. (Monument public, ca e înșulă neamul românesc).

Procesul urma ca să se judece în ziua de 18 l. c. dar între timp primarul orașului a ajuns în română, Dr. Eugen Piso, care a dat ordin avocatului primăriei, dl. Dr. Zintz, să retragă reclamația, ceiace dl. Dr. Zintz a fost nevoit să facă. Dl. președinte Emil Gheorghiu a ținut să fie lămurit asupra chestiunii și a întrebat pe dl. Zintz : să spună dacă fântâna cu acea „cioară” sau barză a fost sau nu monument public ? Crede, dar n'are dovezi ! Trib. a dat deciziunea, prin care a sîns procesul intentat contra ș. ferului Ioan Mateiu ! Dl. primar Dr. E. Piso, avea datoria de român să dispună retragerea reclamației, dar ne mirăm că Dl. Dr. W. Goritz a îndrăznit să o facă, întrucât acest proces nu mai era îndreptat în contra șoferului Ioan Matei ci în contra românismului din Sibiu.

Pentru faptul că Ioan Mateiu a căutat să salveze demnitatea românească, a trebuit să fie adus cu mandat de aducere din Constanța și să-și cheltuiască câteva mii de lei, în loc să fie recompensat !

Congresul „Gărzii pentru apărarea proprietății”, și al partidului „Uniunea Agrară” la Sibiu.

Duminecă 30 Sept. a.c. orele 11 va avea loc în sala cinematografului „Thalia” din Sibiu o mare întrunire publică a „Gărzii pentru apărarea proprietății”, de sub președinția dlui profesor universitar Emanoil Antonescu și a partidului „Uniunea Agrară” de sub președinția dlui Constantin Argetoianu fost ministru.

Cum dl. Constantin Argetoianu, e foarte iubit de țărani județului Sibiu, fiind făuritorul primei legi a conversiunii, — care a fost și cea mai bună — se prevede că va fi o întrunire cât se poate de frumoasă, cu atât mai mult, cu cât rata de 15 Noembrie se apropie, iar țărani nu vor putea plăti :

Vor lua cuvântul dâii : C. Argetoianu, fost ministru și președintele partidului „Uniunea Agrară”, Emanoil Antonescu, profesor universitar și președintele „Gărzii pentru apărarea proprietății” din întreaga țară, Inginer Grigore Fieroiu, secretarul general al „Gărzii”, Nicolae C. Droc, directorul ziarului nostru și vicepreședintele organizației „Uniunea Agrară”, din Sibiu și alți fruntași ai organizației.

Tăiată de tren.

Tânăra fată Grete Habicher, în etate de 14 ani s'a aruncat în ziua de 18 Sept. înaintea trenului pe linia Vințel de jos, în fața podului care trece peste canalul mare din Turnișor (Flälscher). Moartea i-a fost ulgerătoare.

Cu cercetarea cazului a fost însărcinat postul de jandarmi din Turnișor.

Ce nu se poate face cu judecata, se face cu lopata

În nenumărate rânduri, ne-am ocupat de plaga socială ce a inundat orașul nostru. Îndivizi de tot soiul, cutreeră nestingheriți străzile jefuind și înșelând buna credință a țăranilor naivi — veniți cu diferite afaceri aici — fără a se teme de rigorile legii, care din nefericire constată că nu se aplică.

Vagabonzi de toată mâna, vin aici să-și exercite profesiunea ca în codrul viășiei.

Ne-am ocupat la timp de unii din aceștia cari înșeală naivitatea oamenilor cu bobul.

Dl. Prefect sesizat de articolele noastre, a dat ordin poliției să curețe orașul de acești răufăcători, însă totul a rămas fără rezultate ; întrucât zilnic se înregistrează noi reclamații cari rămân nesoluționate, sub pretext că nu sunt foi de drum, pentru plasarea lor la domiciliu.

În ziua de 18 Septembrie un grup de acești șnapani jucau bobul în piața gării.

Mai mulți tineri, cari au asistat la această escrocherie, neputând să mai rabde sistemul acesta de jefuire, i-au luat la bătaie, conducându-i la poliție.

Tot în aceeași zi — fapt care poate să dovedească, că răbdarea a început să depășească limita — un grup de țărani înșelați prin acest sistem, au tăbărit asupra acestor escroci, bătându-i cu lopețile.

Se vede dar, că în nepăsarea în care trăim ne putem aștepta zilnic la astfel de procedee întrucât răbdarea are margini, iar acolo unde judecata nu poate influența, lopata pune totuși punct.

Ce este cu rata de la 15 Noembrie a Conversiunii ?

Este vorba de declarația făcută președintelui actualului ministru de finanțe, publicată în „Adevărul” de Miercuri 5 Sept. 1934.

Iată ce a declarat d. Victor Slăvescu, dl. ministru de finanțe încheie declarându-se aducând la cunoștința celor prezenți în deosebi reprezentanților de autorități, că la 15 Noembrie a. c. devine exigibilă prima rată a conversiunii, care trebuie onorată.

Nu vom acorda nici o păsutură și vor executa fără cruțare, pe toți cei ce nu-și vor respecta obligațiunile.

Guvernul își face un punct de onoare în aplicarea strictă a legii conversiunii și mai repede vom prefera să ne retragem, decât să renunțăm la aceasta.

Să se știe că datoriile particulare angajate, trebuie plătite, căci fără această măsură creditul va fi completamente distrus.

Trebuie să se renunțe la sistemul pur românesc de a se angaja împrumuturi, fără să se mai gândească apoi la achitarea lor.

Congresul partidului poporului

Duminecă 16 Sept. ora 11 a avut loc în sala „Thalia” congresul Partidului Poporului de sub președinția dlui mareșal Averescu.

La gară, dl mareșal a fost salutat de șefii organizațiilor veniți la congres și de d-nii: Fuss, Fabritius și adjutantul său, dl Lederer. Fiica dlui Fabritius a înmănat dlui mareșal un buchet de trandafiri albi. La congres au participat cca. 2000 oameni, dintre cari vre-o 7-800 delegații diferitelor organizații din țară, câteva sute de sași veniți din ordinul dlui Fabritius, vre-o 100 de gardiști, membrii altor partide, veniți să vadă pe mareșalul, iar restul de vre-o 100 aderenții dlui C. Bucșan.

Dl. C. Bucșan prezidează congresul.

CUVANTĂRILE

D. COGĂLNICEANU, preș. activ al organizației din județul Sibiu, urează dlui mareșal și tuturor participanților bun venit.

D. C. BUCȘAN citește telegramele de auziune sosite. Arată apoi cauzele cari au dus la înființarea acestei adunări la Sibiu și adresându-se dlui mareșal îl încredințează de tot devotamentul celor din jurul domniei sale.

D. Dr. DANILA VASU (Făgăraș) spune că întrunirea de azi depășește cadrul adunărilor obișnuite. E o manifestație reclamată de noul suflu de regenerare a neamului. Încheie spunând, că întreg Ardealul va urma pe dl. mareșal, numai să dea comanda.

D. IMBROANE (Timișoara) aduce salutul Banatului. Spune că ultimul colț de refugiu al conștiinței naționale este mareșalul Averescu. Atacă concepțiile vechi de guvernământ.

D. dr. IOAN MICU (Alba) a spus: Din codrii bătrâni ai munților coborât-am și noi moșii să ne închinăm și să ascultăm comanda mareșalului nostru.

Studentul MIHALACHE DANEȘ vorbește din partea tineretului, arătând antagonismul dintre bătrâni și tineri.

D. GR. CARP vorbește despre situația de după război și după marile reforme, când — spune domnia sa — s'a ivit propagatori de magogiei.

D. prof. GH. MEITANI se ridică vehement împotriva acelor cari guvernează cu starea de asediu și tuturor îmbogățitorilor de pe spatele țării.

D. PETRE PAPACOSTEA spune că la Sibiu începe o mare bătălie care trebuie să a-

ducă la victorie. De aci pornește îndrumarea tuturor spre mareșalul Averescu. Vorbește apoi despre lupta dintre clasele sociale, propagată de național-țărăniști și arată pericolul ce ne amenință prin aruncarea formulei de restabilizare a lui Madgearu, care nu poate duce decât la prăbușirea noastră financiară.

D. GH. BUCURICA (Dâmbovița) aduce salutul cetății voievozilor. Arată mizeria sub care au trăit învățătorii sub cei doi dascăli lor-ga și Mihalache.

D. AL. OTELEȘANU spune că se află pentru a treia oară în cetatea Sibiului. Astăzi, când vede atâta suflare românească aci, se simte nemărginit de insuflețit. Partidul național-țărănist — spune d-sa — pretinde succesivă guvernării, fără să-și dea seama că acest lucru este o imposibilitate, fiind că pe lângă certurile interne de care este frământat, este lipsit de suport moral. E alcătuit în bandă cu scopul să jefuiască țara. Partidul național-țărănist a trăit de pe spatele țării din bacșișurile de pe urma tuturor împrumuturilor externe și de pe urma contractelor încheiate, ca de ex. Stewart, Skoda, etc. A desechilibrat bugetul — continuă d-sa, — a desorganizat administrația de stat; pentru viitor acest partid a alcătuit un program subversiv, pregătit pe plaje în costum de baie, care se rezumă la 3 puncte principale și anume: revalorizarea, modificarea constituției, prin înființarea „statului țărănesc”, care nu este altceva decât lupta periculoasă dintre clase, și modificarea organizației Băncii Naționale. Ultima, spune d-sa, vor s'o facă fiindcă n'au furat încă dela Banca Națională și vreau să fure în viitor.

Spune, mai departe, că marile partide, atât cel liberal cât și cel național-țărănesc, se sprijină în guvernarea lor pe o mare personalitate, care este d. Nicolae Titulescu.

D. ANIBAL TEODORESCU spune că adunarea de astăzi diferă de adunările obișnuite. Partidul poporului vrea numai să atragă laurea aminte asupra primejdiei ce amenință țara. Arată reacțiunea ce a apărut în toate țările începând cu Italia lui Mussolini și sfârșind cu Turcia lui Kemal Pașa și se întreabă că: nu mai țara noastră să rămână în impas?

D. GR. TRANCU IASI se ridică împotriva programelor cari, spune d-sa, se fac numai de formă, până se ajunge la putere. Se ocupă apoi de aceia, cari sunt goi, atunci când le fac programele și îmbrăcați atunci când le aplică.

Roagă pe d. mareșal să aplice cuțitul chirurgului în cangrena prea adâncită. Trebuie să ne îndreptăm gândurile și către frații noștri macedoneni, cari trăesc în neagră mizerie în statul prieten.

Cuvântarea Dlui mareșal Averescu

Găsindu-mă în mijlocul dv., simt o adevărată datorie de a merge cu gândul la prima mea vizită în acest frumos oraș. Amintirea va rămâne pentru totdeauna neștersă în mintea mea. Ea în Decembrie 1922, cu prilejul primului congres al partidului. Am făcut atunci o efortare supremă, spre a-mi regăsi echilibrul suflătesc. Primisem cu câteva luni înainte prima lovitură nedreaptă și prin nimic justificată, drept răsplătă pentru imensul serviciu adus țării, pe care am găsit-o, venind la cârmă, gata a cădea pradă anarhiei și pe care am lăsat-o în perfectă rânduială și îndrumată în toate direcțiunile spre consolidare și propășire. Intrigile tenebroase au fost mai puternice și au izbutit să oprească în mod brutal o activitate înstituită în toată puterea cuvântului și rodnică pentru țară. Era prima mea decepțiune în viața politică. A cărei amărăciune am simțit-o atât de dureros, cu cât am făcut cunoștința tot atunci nu numai cu lipsa de scrupule în alegerea mijloacelor întrebunțate în încercările politice, dar și cu puțină stabilitate a sentimentelor acelor, în folosul cărora mă risipeam, din toate punctele de vedere.

În acel congres am înțeles, discutând publice unul câte unul punctele esențiale din proiectul de program al partidului, dându-i forma definitivă. După doisprezece ani de activitate încordată, putem spune azi, că ceea ce s'a făcut în Decembrie 1922 aici în Sibiu a fost operă temelnică, deoarece părțile cari n'au putut fi încă realizate sunt și azi niște deziderate naționale și în perfectă armonie cu cerințele timpului. De atunci s'au introdus în program unele mici modificări. Nu am fost nevoiți să renegăm însă nici una din ideile esențiale din programul original discutat aici la lumina zilei de reprezentanții autorizați ai partidului. Partidul însă a suferit modificări. Pe de o parte s'au întrupat în el puțin ani mai târziu elemente de elită din fostul partid conservator, cu parte din cari ne mândrim și azi, dar pe de altă parte am avut și defecțiuni serioase cari nu fac deloc onoare celor cărora se datorează, deoarece mobilul dela baza lor nu trebuie căutat în deosebiri de vederi doctrinale, ci mai mult în considerațiuni de ordin pur personal.

La ce a servit programul nostru excelent și astăzi ca și atunci; La ce au servit sbuciumările noastre pentru realizarea lui? După ce am isbutit cu sacrificii și suferințe de neînchipuit a realiza idealul național milenar, ne-am găsit neputincioși în fața dificul-

Parabolă pentru generali și istoriografi.

Km. 4.

de DEM. PAND. POPESCU

Nu știu dacă mai dăinuiește, dar pe vremea aceea faia res'aurant. Minunăta privelește spre melul Dunării. Te înnebuneau aroma sa-lăilor părguiți și rasolul apetisant de cegă. Ar dărnice să pomenesc de savuroasa plehie de pe, sau de mayoneză. Să le fi gustat la el lor, pe terasa cu frunzar dela Nikolake. O serie de dela Turtucaia! Lotcile pescărești necău făcute pe solzii dragonului fabulos, Dunărea, și ele se pierdeau sub ninsoarea de rugină a unui amurg de toamnă târzie.

Orchestra, via ales, petrecere la toartă.

Nkolake, Nkolake, tu ne luaseși mințile și banii și mai presus de toate plăcerea de a muri pentru Patrie.

Zdup! „Pour la Transylvanie“...

Mai angajase Nikolake și-o „diseusă“. Nu era sloană, dar nici franțuzoaică sadea. Nu era blondă, nici nu rotaciza. Pipernicită, cu dinții colorarea fisticurilor, îi trăgea mereu:

„Pour la Transylvanie,

„La Grande Roumanie“...

Noi ofițerii, după ea, refrenul și isonul:

„Pour la Transylvanie,

„La Grande Roumanie“...

zdup, zdup!...

Unii lipeau de buze podul palmei și se țineau contrabși: zdup, zdup! — alții cu

stânga loveau masa ca'ntr-o tobă, iar cu dreapta clătinau paharele îmbuchetate cu linguri, furculițe și cuțite. Zdup, zdup!...

„Pour la Transylvanie,

„La Grande Roumanie“...

Dar nu cântăreața era pricina. Ferească stântul! Era alta. Pricină mare între Nea Grigore și Nea Costache. Nea Grigore ieșise căpitan la pensie. Tot concentrat, căpătase gradul de maior. Cum se mai fudulea cu mustața-i lungă, roșcovană, cum se mai fudulea cu tunica vechei uniforme, cu galoane de fir pe mânecă.

Nea Costache, în schimb, era ofițer veritabil, în activitate. Ras de mustăți, marșial ca Friedrich cel Mare, fuma țigară după țigară, fapt care-l atrăsese porecla de Cenușe. Trecea drept Napoleon, dar căzuse de nu știu câte ori la examenul de maior, din pricina firii sale belicoase.

Nea Grigore tot în droșca regimentului. Nea Costache nu se mai da jos de pe calul său bucefalic. Vrajba, însă, ferecase pe ambii. Erau la cuțite. Se scuipau, se porcăiau, în cele din urmă se ocoleau.

Tot necazul pornea dela Antoaneta, casierita dela Nikolake. Frumusețică — bat-o, s'o bată cremenea! Unde pui? — Nea Grigore, înșurat, dar nevastă-sa locuia departe. N'o luase cu el. Nea Costache fusese.

— Am onoare, dom'le maior...

— Mânzule, mâine e sărbătoare. Serviciul suspendat.

Mâine toți oamenii rămân la Turtucaia,

lângă băraci. Se vor despăduchia. Am dat ordin la raport.

Ai înțeles?

— Precis, dom'le maior.

— Uite colea. Na, ai aci niște pricomigdale. Fii bun și du-le Antosnetei. Spune-i că sunt dela domnul maior...

Pe drumul paralel cu Dunărea, clupit pe ici pe colo de pâlăful prostesc al felinarelor, zării ținuta călare a lui Nea Costache Cenușe.

— Mânzule!

— Am onoare să vă salut, don' căpitan!

— Mânzule, am dat ordin la raport. Mâine la 7 plecarea. La 8 punct, începi uvragele de fortificație la km. 4, a doua linie de apărare.

— Domnule căpitan, domnul maior mi-a dat ordin să rămân la Turtucaia. Ci-că e sărbătoare, urmând ca oamenii să se despăduchieze.

— Nici o vorbă. Eu sunt cu fortificațiile. Nu e treaba lui. Vin bulgarii peste noi.

Nu s'a lucrat nici pe dracu... Linia centrelor nu face două cepe degerale, a doua linie de apărare, singura speranță, merge prost. Ce sărbătoare? Oamenii ăștia-s necăjiți. Au casă, familie, copii. Ei concentrăm cu lunile și, poftim, să stea degeaba... Aci nu comandă bellivaca.

— Am înțeles...

— Poftim, du și pricomigdalele astea Antoinetei. Mâine la 7 plecarea. Marș de te culcă.

Soldații, adică nu! — oamenii — n'aveau nimic de soldați. O tunică de rezerviști, chle-

tașilor lăuntrice, când am voit să pășim la opera de consolidare a noului stat român, așa cum a eșit el din război.

Dacă ne punem întrebarea : pentru ce această deosebire ? Pentru ce am putut să fim atât de vânoși cu armele în mâini și atât de nevoiași la munca de gospodărie lăuntrică ? Răspunsul este foarte simplu : în fața primejdiei din afară, nota dominantă care orienta toate spiritele era unirea, iar activitatea lăuntrică acea notă este desbinarea. În locul patriotismului desinteresat, până la sacrificiul suprem, s'a întors arivismul egoist și lipsit de scrupule, până la nerusălinia cea mai degradatoare.

În 1922, când am avut aici congresul pomenit, era la putere partidul liberal și a defăinut-o timp de patru ani. Ce a lăsat în urmă, acea guvernare când a plecat la finele lunii Martie 1926 ? Falimentul complet al politicii de revalorizare a leului precum și falimentul numai puțin complet al politicii economice bazate pe lozinci „Prin noi înșine“.

Conducătorii vieții noastre obștești de atunci, nu erau în măsură să înțeleagă rostul vremii în care trăiau. Transformările politice, atât de adânci și atât de radicale, produse de război, nu puteau lipsi de a fi resimțite și de viața economică. O revenire la starea de lucruri antebelică era un miraj, datorit unei fantezii nesănătoase. Toate țările au trebuit să se plece în fața cerințelor timpului, unele mai curând altele mai târziu, dar n'a scăpat nici una neatinată de această fatalitate inexorabilă. Numai România, după concepțiunea unor economiști de atunci, putea să fie o miraculoasă excepțiune. Pe de altă parte maxima „Prin noi înșine“ într-o fază istorică în care interdependența dintre state devenea un imperativ general tot mai vădit, era o pură aberațiune economică. Ea a trebuit să fie părăsită.

PACTUL CU LIBERALII

În 1924 am isbit să încheiem un pact cu liberalii, prin care ne făgăduiam reciproc sprijinul pe următoarele cinci puncte : unitatea națională ; dinastia, armata, biserica, politica externă. Ne rezervam fiecare o completă libertate de acțiune în politica economică.

S'a produs în urma încheierii acestui pact, două evenimente politice de covârșitoare importanță și anume, schimbarea în ordinea succesiunii la tron și înstituirea Regenței.

După prevederile Constituției, atât în consiliul de Coroană din 31 Decembrie 1925 cât și în ședința adunării naționale din ziua de 4 Ianuarie 1926 toate partidele și-au spus fiecare cuvântul.

Declarațiunile din 4 Ianuarie 1926 sunt înregistrate textual în Monitorul Oficial. Isoria va judeca pe fiecare după acordul ce a sfârșit să păstreze între declarațiunile publice și atitudinile subsecvente.

mași din satele presărate dealungul Dunării. Nu capele, nu centuroane. Armele n'aveau rost. Echipamentul se păstra în magazii pentru războiul, care bătea la ușe. Fiecare cu ce da Dumnezeu. Cu câte o hanță de-acasă. Printre căciuli, pălării de paie se mai rătăcea și niscăi moțuri de capelă și niscăi mantale ce-ți făceau impresia de anieruri.

După vorba domnului căpitan, de... vin bulgarii peste noi, nu s'a lucrat nimic... oamenii gata de marș. O pădure de casmale, topoare, lopeți, vai de lume...

— Ssst ! Don' căpitan Cenușe.

— N'aj plecat pânăcum ? Sublocotenent, ce'nseamnă asta ? Plecați imediat !...

— Bataliooon, dreeepți ! Gornışlii'n față.

Gata. Direcția km. 4. Înainte, marș !

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

Uf ! Iață Km. 4.

— Cinci minute repaos... și repede la lucru.

Înapoi, rupeți rândurile... marș !...

— Droșca, droșca. Vine domnul maior.

— Ce cauți aci, sublocotenent. Ce-am spus eu ? Despăducherea. Azi e sărbătoare. Înapoi la Turtucaia.

— Domnule maior, domnul căpitan...

— Nici o vorbă. Înapoi, la cazarmă. Mă duc să raportez generalului Teodorescu...

— Bataliooon, dreeepți ! Gornışlii'n față.

Direcția Turtucaia, cazarma Șeremet.

Înainte, marș !...

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

Uf ! Iață-ne la Turtucaia (4 km. dus, 4 km.

REGENȚA

În cerce privește Regența, am declarat în dimineața zilei de 4 Ianuarie, în audiența ce am avut la Regele Ferdinand că se făcea o mare greșală și că voi lua cuvântul în ședința adunării naționale spre a o combate. După amiază m'am și înscris la cuvânt. Au insistat pe lângă mine rând pe rând, să renunț la cuvânt, actualul președinte al consiliului de miniștri, predecesorul său răposatul I. G. Duca și în fine am fost invitat de însuși președintele de consiliu de atunci să vorbesc în această privință și cu el. Mi-a spus foarte lămurit : nu obții nimic dacă vei vorbi, căci eu voi declara că este dorința Regelui a se vota legea și legea va fi votată.

Am răspuns : atunci de ce nu începi cu această declarațiune imediat după depunerea proiectului de lege ? „Este o idee“, mi-a răspuns. Așa voi face, și așa a și făcut. De aceea orice cuvântare în urmă era fără scop. Rezultatele adoptării pripite a acelei legi s'au văzut. Regența așa cum a fost constituită n'a corespuns așteptărilor, iar pe de altă parte amestecul considerațiunilor de ordin politic în alegerea persoanelor s'a repetat totocmai de către guvernul din 1929 când s'a produs vacanța, prin moartea unuia din membrii consiliului de regență. Puțin după aceea a survenit un alt eveniment important în Martie 1926.

GUVERNAREA DIN 1926

Guvernului dat de partidul liberal l-a urmat un guvern dat de partidul popular. Nu voi examina realizările folositoare pentru țară din acea scurtă guvernare. Voi spune că intențiunea de a trece de la politica de revalorizare a leului la politica de stabilizare monetară, am început prin a obține stabilizarea de fapt în condițiuni din cele mai favorabile și am dus până la capăt negocierea unui mare împrumut.

CRIZA DE GUVERN DIN 1927

În momentul când s'a produs criza de guvern din Iunie 1927, un fost ministru se găsea în străinătate cu pline puteri spre a semna contractul. Este interesant a se ști că prin acest împrumut s'ar fi realizat o economie de 40 miliarde pentru țară. La complota lichidare de împrumutul care s'a îndrumat de regimul liberal în 1928 și s'a contractat de cel național-jăranesc în 1929 din toate punctele de vedere, deși rezultate au fost din cele mai favorabile, guvernarea partidului popularului din 1925—27 a fost neîncăput de grea căci pe lângă situația deplorabilă în care a găsit țara s'a mai adăugat și boala Regelui Ferdinand, care era o urmare neînălăturabilă a boalei din 1925, când a scăpat ca prin minune, și care de astă dată a avut un desnodământ în toată puterea cuvântului tragic din cauza lipsei de suflet a unor ariviști, fără scrupule. Pe când eu făceam eforturi supranaturale spre a scoate pe augustul botnav din ghiarele morții

am fost împedat în silințele mele oneste de intriganți znebroși, cari au isbit a face pe cel din apropierea suveranului moribund, inclusiv președintele consiliului de miniștri, să creadă că aveam intențiunea de a-l depărta de țară spre a-l lua locul. Au reușit a produce criza din ziua de 5 Iunie.

În audiența avută în aceea zi, Augusta victimă mi-a spus cu lacrimile în ochi : „Să știți că nam crezut niciodată cele ce mi s'au spus pe socoteala ta“. Totuși peste o oră ministrul palatului a venit la mine cu decretul pentru numirea succesorului meu. În orice caz rezultatele se cunosc. De la această dată se încep evenimentele, cari au făcut fără cea mai mică intermitență ca situația să devină din ce în ce mai rea în țară, până ce am ajuns unde ne găsim azi. În țară fermentii unei apropiate primejdii, probă că se simte nevoia de căluzul cenzurii și cătușele stării de asediu, cari nu sunt decât mijloacele paleative, iar nici decum curative. În afară, discredit și desconsiderare.

Să urmărim însă firul. Moștenirea frumoasă lăsată de partidul popularului n'a putut fi folosită de un regim obsesit printr-o guvernare steapă de patru ani. Incapacitatea regimului s'a pus mai cu seamă în evidență când a fost lipsit de experiența și prestigiul șefului de partid pri încetarea lui prematură din viață. Această neașteptată pierdere a fost cu urmări cu atât mai dureroase pentru regim, cu cât prerogativele Coroanei erau exercitate de un organ eterogen și cu desăvârșire nepregătit, celace l-a forțat să părăsească puterea, mulțumită unor manopere de josnic politicianism. Țara a încăput pe mâinile unui guvern compus din elemente absolut nepregătite, dar în schimb îndrăznește peste orice măsură. În puțină vreme acel guvern s'a compromis și pe sine, dar a reușit să compromită și consiliul de regență, mai ales după procedarea nechibzuită. La înlocuirea vacanței ce s'a produs în ea după încetarea din viață a unuia din membri.

Această stare de lucruri adăugându-se la greșelile ultime ale partidului liberal cu ocazia morții regelui Ferdinand, a făcut să capete oarecare vigoare curentul carlist.

RESTAURAREA

În rândurile armatei s'a produs în Iunie 1930 un foarte important eveniment, care în mod greșit se numește restaurație.

Ideile cele mai bizare au prezidat la orientarea noastră politică și ele erau determinate din cauză că așa zisa opinie publică este absolut lipsită de maturitate la noi și deci de independență în convingeri. Guvernele s'au schimbat ca mănșile, fără motive binecuvântate fie chiar și numai în aparență. Astfel s'a făcut că am ajuns unde suntem, adică în cea mai desăvârșită desorientare. S'au excitat poftele cele mai bizare. Pe fiecare zi vedem la orizontul politic o no-

intors).

— Cinci minute repaos și repede la... despăduchere.

— Ssst ! don' căpitan, don' căpitan, vine don' căpitan...

— Sublocotenent, ce e asta ? Vin bulgarii peste nooi. Marș înapoi...

— Domnule căpitan, domnul maior...

Nici o vorbă. Eu sunt cu fortificațiile. ?

Marș înapoi... Aci nu comandă belivaca...

Mă duc să raportez generalului Teodorescu.

— Bataliooon, drepti ! Direcția km. 4. Gornışlii'n față... Înainte, marș !

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

Uf ! Ia sfârșit, Km. 4.

— Cinci minute repaos, și la... lucru.

Don' maior, don' maior, vine droșca...

— Sublocotenent, ce-am spus eu... ce or-

din am dat eu ? Azi e sărbătoare.

Înapoi la Turtucaia. Despăducherea.

Te-a trimis CENUȘE să-mi faci pe necaz...

Însubordonanță. Neexecutare de ordin...

Mă duc la generalul Teodorescu. Marș

imediat !

— Bataliooon, dreeepți ! Gornışlii'n față.

Direcția Turtucaia, Cazarma ȘEREMET.

Înainte, marș !

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

În sfârșit, uuf !...

— Cinci minute repaos. Duceți lopețile și

casmalele... Oamenii la despăduchere.

— Ssst !... don' căpitan, don' căpitan..

Uite-l călare. Uite-l cum pufăie...

— Sublocotenent, dau cu calul peste vool. Ce cauți aici ? Vin bulgarii peste noi. Te-ai luat după BELIVACA. Dușmanul... Eu sunt cu lucrările, iar el la și pensle și soldă. Țara-l plătește de geaba.

Înapoi la Km. 4.

— Să iasă oamenii. Gornışlii'n față.

Bataliooon, dreeepți ! Direcția Km. 4.

Înainte, marș !

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

În sfârșit... uuf !... Km. 4.

— Cinci minute repaos. Pe urmă toți oa-

menii la lucru... O să vină bulgarii peste noi...

Ssst !... don' maior, don' maior, vine droșca.

— Sublocotenent, te-ai luat după porcul

de CENUȘE... Înapoi... la Turtucaia.

Azi e sărbătoare. Am ordonat despădu-

cheres.

Mă duc la generalul Teodorescu...

— Batalion, dreeepți ! Direcția Turtucaia,

bărăclle ȘEREMET. Gornışlii'n față...

Înainte, marș !...

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

Uf ! În sfârșit !...

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

Uf ! În sfârșit, cazarma Șeremet...

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

Uf ! În sfârșit, Km. 4.

...Rim, tiririm, tiririm, tim, tim !...

Uf ! În sfârșit, începutul sfârșitului :

TURTUCAIA..

Dem. Pand. Popescu

na năzuință, la șefia de partid, văzând în această situație numai beneficiile ce ar isvorî din ea, nu și marea răspundere ce incumbă. Autosupraevaluarea este un păcat mai mult sau mai puțin explicabil. Cu cât omul este mai slab înzestrat de la natură, cu atât este mai subminat de slăbiciunea deșertăciunii.

Ciace este mai puțin explicabil și așa putea zice chiar condamnat, este faptul că asemenea porniri vătămătoare intereselor obștești găsesc încurajare în sferele superioare și în sprijin absolut nemeritat și dăunător în sferele de intrigă. Jăsoșia, calomnia, lipsite de scrupule și cu mai mare cuvânt de demnitate; minciuna politică sub toate formele cele mai degradante, lată armele de care se slujește o bună parte din oamenii noștri politici și acoliții lor. Trist este că cu aceste arme se isbutește a se ajunge la locul de comandă. Cu ce rezultat, este lucru secundar. Important este să ajungi și din nenecire se ajunge. N'a sosit oare momentul să ne reculegem și să ne întrebăm: unde mergem? Până când va trebui să domnească în țara aceasta, după ce a făcut atâtea sacrificii, destrăbălarea, nerușinarea și necinstea? Până când? Pun aceasta întrebare oamenilor de bine, cari din ei mai sunt în stare să o înțeleagă.

BANCHETUL

A urmat un banchet la restaurantul „Bulevard”. Au fost toastări d-nii Iencu Anastasescu, av. Teodorescu, par. Imbroane, col. Homoriceanu-Vâlcea etc.

După congres mareșalul Averescu nu a mai participat nici la banchet și n'a mai mers nici la Săliște, cum era prevăzut în program ci s'a retras în vagonul său la gară.

Aci la ora 5 după masă a primit — la intervenția dlui Dr. Fuss — (nu Fuchs, cum scriau gazetele din București și Cluj, pe conducătorii sașilor național socialiști, în frunte cu dnii Fabritius, Gust și Dörr, cu cari s'a întreținut câțva timp.

Este drept că ni-s'a desmințit existența trădărilor între mareșalul Averescu și sași, dar căle nu se desminț în politică, lucruri cari sunt adevărate.

Nu avem să punem o simplă întrebare: Cum am spus la început domnii Dr. Fuss, Fabritius (acesta liu adjutantul său dl Lederer), l-au primit pe mareșal în gară. Nu este un exces de curiozitate sau este mai mult?

A sosit în mare asortiment!

**Haine gata pentru Dame
Bărbați și copii ultimele
noutăți!**

cu cele mai ieftine prețuri ale zilei

Depozitul fabricii „Fibra”

Sibiu, Piața Regele Ferdinand No. 14.

Nr. 688-1934.

Publicațiune

Primăria comunală Cărpiniș, arăndează prin licitație publică în ziua de 23 Septembrie 1934, ora 14, pășunatul de iarnă pentru oi pe 1934—1935.

Dacă prima licitație va rămănea fără rezultat, licitația se va repeta în ziua de 30 Septembrie ora 14. Prețul de strigare e de lei 10.000.

Condițiunile se pot vedea z'lnic la primărie.

Primăria comunală.

Nr. 473-1934.

Publicațiune

Comuna Hașag arăndează.

1. Un debit de cărciumă în ziua de 29 Septembrie 1934, ora 16, prețul strigării 3000 Lei anual.

2. Facerea unui pod în comună, în ziua de 30 Septembrie 1934, ora 14 conform plenui și devizului.

Condițiunile se pot vedea la primărie.

Hașag 6 Septembrie 1934.

Primăria comunală.

Tiparul Tipografiei „Săteanului”

Săptămâna fructelor

de NIC. MUNTEAN

Președ. Camerei de Agr. Sibiu

Gvernul actual consecvent programului de înfăptuiri ce și-a fixat pentru progresul general și în special al agricultorilor depune toate străduințele întru ridicarea din toate punctele de vedere a agricultorilor și agriculturii românești, greu loviți de criza ce bântuie de oțetăia ani de zile.

Ramuri ale agriculturii de indiscutabilă importanță sunt pomicultura și viticultura, cari organizate și susținute temeinic vor aduce un mare câștig Statului, consumatorilor și fericirea celor cari se ocu pă cu ele.

Ministerul agriculturii, prin neobositul Subsecretar de Stat, la acest departament Dl I. Manolescu Strunga, consiliu de însemnăta-tea multiplă a fructelor a luat inițiativa organizării pe județe a „Săptămănei fructelor” de la 14—21 Septembrie a. c.

Scopul săptămănei fructelor este de a reînvia frumoasele obiceiuri în legătură cu culesul poamelor, de a intensifica consumația lor în interiorul țării, prin roștul ce au în alimentație și de a face cunoscută această enormă bogăție a țării peste hotare, organizând desfășurarea lor acolo în țările unde aceste bunuri nu se produc suficient, în raport cu cerințele consumatorilor.

Județul Sibiu, care stă în fruntea județelor și în alte privințe a demonstrat în cadrul „Săptămănei fructelor” că în acest județ sunt pomicultori și viticultori, cari fac cinsle piin fructele ce produc, prin calitatea lor, prin îngrijirea ce le dau nu numai județului și celor cari se ocupă cu ele, ci și țării.

În expoziția organizată de pomicultorii și viticultorii județului în cadrul acestei săptămăni, am putut admira frumuseța, mărimea și varietățile fructelor, aduse din toate părțile județului de români și sași, cari s'au întrecut în a arăta, ce poate produce munca cu rost, bazată pe știința și îngrijirea și cultivarea pomilor și a poamelor.

Organizații pomicultorii și viticultorii județului nostru vor ajunge la adăpostul griji'or zilei de mâine.

Camera de Agricultură a județului Sibiu, pusă în serviciul absolut al agricultorilor cu toate ramurile agriculturii, este mândră de munca sfântă a agricultorilor județului și va da tot concursul ei înălțării celor cari prin hărnicia lor, fac ca pământul binecuvântat al județului să producă cât mai mult și cât mai ales.

Nr. 433-1934.

Publicațiune

Comuna Gușterja arăndează pășunatul de iarnă în ziua de 6 Octombrie 1934 ora 10 dimineața.

Primăria comunală.

Publicațiune

Vineri 12 Octombrie 1934, orele 10, dimineața se va ține la Primăria Sibiu Srada Metropoliei No. 2, camera 10 licitație publică pentru procurarea alor 8 vagoane ovăz din recolta 1934, putându-se oferi și mai puțin însă minimum un vagon.

Licitatia se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv, din legea contabilității publice, regul O.C.L. și normele publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 4 Iunie 1931.

Ofertanții vor depune, pe lângă ofertă o garanție de 5 pr. din suma oferită, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetele de sarcini, cari pot fi

văzute z'lnic, în orele de birou la Primăria susnumită, camera No. 4.

În caz de nereușită se va ține a doua licitație la 23 Octombrie 1934.

Sibiu, la 17 Septembrie 1934.

Primăria Sibiu.

Cumpăr casă în Sibiu. Plătesc imediat 500.000 lei numerar. Adresa la ziar.

Primăria comunală Bungard

Nr. 74/1933.

Publicațiune

La 3 Octombrie 1934 ora 10, comuna Bungard județul Sibiu, ține licitație publică pentru a patra oară, pe tru vinderea a 774 (șapte sute șapte zeci și patru) arbori esență stejar, cu un volum de 909 m. cubici, din p'durea comunală „Calea strâmbă”.

Licitatia se ține în localul primăriei comunale d'n Bungard, în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice, regulamentul „O. C. L.” și normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din anul 1931.

Termen de exploatare 1 an dela aprobarea liciteției.

Condițiunile generale pentru exploatarea pădurilor statului publicate în Monitorul Oficial Nr. 106 din 12 August 1912, cum și condițiunile speciale de cari amatorii pot lua cunoștință dela Oculul Silvic „Avrig” din Sibiu și primăria comunală Bungard, se aplică strict la această vânzare.

Estimațiunea din Oficiu este de Lei 182.203,87

Garanția provizorie este de Lei 9.110 care se va depune în numerar sau efecte publice.

Bungard, la 13 Septembrie 1934.

Primăria Comunală

De vânzare prăvălie cu textile și mărunțisuri situată foarte bine cu întreg inventarul. A se întreba Piața mică 26.

Moartea profesorului Bogdan Duică

În ziua de 21 c a fost găsit mort în camera sa dela hotel „Coroana”, Brașov, profesorul universitar Bogdan Duică, președintele Comisiei de bacalaureat. Moartea a provenit în urma unui atac cardiac. Se pare că corpul va fi transportat la Sibiu.

Atelier special pentru

DORMEZE

Mich. J. Gündisch, tâmplar de mobile și binale Sibiu, str. Elisabeta (Gușterjei) 44.

Tipul „Couch 1634 Târgul de mostre Sibiu” permanent în depozit

HALLO!

HALLO!

S'a deschis noua Bodegă și Restaurant din strada Regina Maria 42

COMPLECT RENOVAT

cu cele mai fine gustări Secție specială de mezeluri. Renunța bere Luther și vinuri excelente de Târnave

Prețuri cât se poate de moderate!

Rugăm Onor. public a se convinge!

Diracțiunea

Redactor responsabil Nicolae C. Droc

Cenzurat pref. Sibiu